

Bil ki Hakkın Kalmadı Bu Yürekte

– Gül SERAP · 12 Temmuz 2011

Yüreğim mazeretlerinden kırk yama
Henüz dinmişken yaralarım
Yeniden
Yeniden kanatma.
İnkâr etme
Her çalışımda paslı sürgüler vurmادين mı?
Gönül kapılarına.
Yetmezmiş gibi
Yaşamı kucaklamak niyetiyle uzanırken buselerine
Ağu düşürmedin mi dudaklarıma
Faydası yok özürlerinin
Şimdi yasaklıyım aşka da aşkına da!

Duy sevgili
Dinmeyen ağıtlarımdır bunlar sana
Aşkından caymayan
Bana da yar olmayan bu yürek
Yuvası yağmalanmış bir serçenin çırpınışlarında
Hem dargın hem de ürkek.

Zapt olmaz hınçlarının kurbanı düşlerim;
Şimdi isimsiz mezarların mukayesesı
Namerdin soysuz koynu mu ki bağrım
Yükledin kollarıma ihanetinin vebalini...

Biliyor musun sevgili
Ne naif yürek titremelerine sebep
Ne kararlı adımlarına hedef olabildim
Helalinden
Ne de bir yirmi dört saatin keyfini sürebildim
Yaşamında unuttuğun tarafta.

.
Duvağına kara sürülen,
Dili dađlanan gelin misali
Sözcüklerim kifayetsiz

Başım eğik.
Şimdi haram
Sana mübah gençliğimin her zerresi

Yitirdin beni de
Tıpkı dağılan güller
Savrulan yapraklar gibi...
Gururuna pay olan gözyaşlarım
Güz yağmurlarının hışmında
Örseliyor yeniden doğacak ümitleri

İzin verseydin;
Doğardım gecelerine yıldız gibi
Beni bilseydin;
Sererdim ömrümü sana ak çarşaflar gibi
Şükretseydin;
Sızardım tenine gül kokulu akşamlar gibi.

Söyle sevgili
Benim sevdam
Yüreğim
Yüreğinin neresindeydi!

Beni dinle
Bil ki; hakkın kalmadı bu yürekte!

Gül Serap
28.08.2008